

Prenen la veu els infants i els adolescents

Children and adolescents take the floor

Rosa M. Ferrer Valls

Impressiona conversar amb la Fàtima Ofkir Reyes, que acaba de complir 17 anys, i amb en Víctor Bernal Santiago, de 13 anys. Potser és que estem acostumats a parlar amb gent molt jove però no a entrevistar-los i donar-los el protagonisme, com és el cas. La Fàtima i en Víctor són la presidenta i el vicepresident primer del Consell Nacional dels Infants i Adolescents de Catalunya (CNIAC).

El CNIAC es va crear l'any 2013 com una de les mesures incloses en el Pacte per a la Infància a Catalunya. L'objectiu del CNIAC és representar els interessos dels infants i adolescents de Catalunya, fent propostes als organismes competents i opinant sobre les que afectin aquest col·lectiu. És un òrgan adscrit al Departament de Benestar Social i Família. El CNIAC està format per 43 nens, nenes i adolescents d'entre 8 i 17 anys. L'acte de constitució va tenir lloc al Palau de Pedralbes el 20 de novembre de 2014. I la primera Assemblea es va celebrar el 21 de març de 2015.

La Fàtima viu a l'Hospitalet i està estudiant un cicle formatiu de grau mitjà so-

bre atenció a persones en situació de dependència. És aficionada al showbol, esport que li agrada practicar.

En Víctor estudia 2n d'ESO a l'Institut Rovira - Forn de Sta. Perpètua de Mogoda. El seu esport preferit és el bàsquet.

■ Creieu que la gent coneix el CNIAC?

Quatre de cada deu nens i adolescents a Catalunya saben què són els drets dels infants i això engloba també el CNIAC. Però a nivell general no és gaire conegut i per això un dels objectius que tenim és precisament fer-ne difusió i que hi siguem representats tots els territoris de Catalunya. Nosaltres tenim dret a participar i que se'ns escolti.

■ I vosaltres, com us vau assabentar del CNIAC? Per què us vàreu presentar a presidenta i vicepresident?

Fàtima: A través del consell de nois i noies de l'Hospitalet, del qual jo formava part, i em vaig voler presentar per poder defensar els nois i noies, per demostrar que sí que es poden fer coses.

Víctor: Jo també a través del consell

Per citar l'article: FERRER, Rosa M. Prenen la veu els infants i els adolescents. *Revista de Treball Social*. Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, agost 2015, n. 205, pàgines 163-166. ISSN 0212-7210.

¹ Directora de la RTS.

municipal del meu poble (Sta. Perpètua de Mogoda). El que em va motivar era que coneixeria gent nova i m'interessava perquè no sabia exactament què era i volia saber-ho. Jo sempre ho he dit que no volia ser president, però sí tenir una responsabilitat. Em vaig presentar i vaig dir la meva cèlebre frase, que és "potser no tots em voteu, però prometo que no portaré la meua veu sinó la de tots vosaltres". Em van votar molts i vaig sortir escollit vicepresident.

■ Us reuniu moltes vegades?

Sí, cada dos o tres mesos ens reunim. Ara són reunions de la comissió permanent que està feta pels caps de treball i la junta que engloba les vicepresidències, la presidenta i la secretaria. És com una espècie de seguiment del CNIAC per veure com estan treballant tots els grups i anar preparant a poc a poc algunes coses per a l'assemblea. Ara, a l'octubre, es farà una assemblea extraordinària aprofitant unes colònies.

■ Quin és l'objectiu d'aquesta assemblea? Per què és extraordinària?

Perquè abans no estava programada i serà per presentar els nous vocals, que seran benvinguts aquest any. També van participar en l'anterior assemblea però allà només se'ls va explicar una mica en què consistia i se'ls va assignar un grup. També vindran alguns nous que no van estar en aquella assemblea i que s'acoblaran al CNIAC i a més parlarem d'un encàrrec que ens ha fet la DGAIA sobre això de si els infants saben quins són els seus drets i si coneixen el CNIAC, i tots volem veure com promocionar això.

■ I com treballareu aquest encàrrec de la DGAIA?

Volíem que cada consell fes unes propostes per donar a conèixer els drets i que després cada representant les recolliria i a les colònies ho posàrem tot en comú

■ Quins altres temes esteu treballant al consell?

Estem treballant en pla secundari en el règim intern, problemes cara a l'interior de l'estructura del CNIAC. Per exemple si un dels vocals d'una comissió de treball no fes el seu treball ni donés idees, etc., què hauríem de fer en aquells casos.

■ Tinc entès que el consell el formeu nens i nenes d'entre 8 i 18 anys. Presenta alguna dificultat la diferència d'edats?

No, la veritat és que ens portem tots molt bé. No hi ha hagut problemes d'idees. Tots tenim dret a la participació i com a CNIAC tots escoltem les nostres veus, encara que sigui un nen de 15 o de 8 anys, tothom considera les propostes de tothom. Són alguns adults que no es prenen en serio alguns infants que donen idees, i això és el que el consell vol fer veure.

Víctor: Penso que no hi ha millors propostes que les que vinguin d'un mateix.

■ Com a CNIAC sí que us fan cas?

Víctor: Sí com a consell, però una de les coses que vam notar molt tots, va ser el 20 de novembre en la constitució del Consell en què va participar Artur Mas, a la majoria de mitjans de comunicació d'imatges només sortia l'Artur Mas i com a mínim a mi se'm veia un pèl. Estàvem just al seu costat, però només el van enfocar a ell. Si ens prenen en serio que ho facin en

tots els sentits, ja sigui en veure'ns, escoltar-nos, i sortir als mitjans. També hi ha altres mitjans on sí que sortíem nosaltres.

■ I a vosaltres quins problemes socials us preocupen més?

Víctor: Jo com a valoració personal potser estic veient massa violència juvenil avui dia. A part que a les notícies només estic veient desgràcies, és que ara als informatius només surten coses dolentes, com alumnes que han matat professors, matances a universitats, i això em preocupa. Se suposa que som la nova generació que canviarà el futur, i la violència ho pot fer molt difícil.

Fàtima: A mi un dels temes que més em preocupa és la violència generada a l'es-

cola, el bullying, es dona massa sovint. No es fa res per evitar-ho, sols s'intenta quan ja es fa molt visible i amb conseqüències greus.

■ Creieu que els qui tenen la responsabilitat hi podrien fer alguna cosa?

Fàtima: Sí, sobretot en el tema tan preocupant de la crisi econòmica. Hi ha escoles on els alumnes no tenen llibres ni accés al material escolar. Existeix molta diferència d'escoles en aquesta qüestió, unes se'n preocupen però altres no, diuen "t'hauràs de buscar la vida". Es crea molta desigualtat.

Víctor: L'arrel de tots aquests conflictes pot estar en l'ensenyament, l'educació i els pares. S'hauria d'inculcar-lis que no fossin irresponsables amb els fills.

■ **El consell és una bona eina per treballar coses d'aquestes?**

Sí, perquè tots els problemes que engloben la infància i l'adolescència ens preocupen.

■ **Al CNIAC, hi ha més nois o noies?**

Víctor: A la junta sóc l'únic noi, tot són noies. Però en general crec que al CNIAC hi ha molta varietat de nois i noies.

■ **I què us agradaria haver aconseguit en aquests dos anys de mandat que teniu?**

Fàtima: Doncs la difusió del CNIAC, que és un dels principals objectius nostres. Aconseguir que hi participin tots els territoris i que els drets dels infants i adolescents es coneguin. I també que es consideri el dret que tenim a la participació i que la nostra veu s'escolti. Seria un bon començament per a nosaltres.